

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.37.008/2022/5.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás előadó bíró, Dr. Suba Ildikó bíró

A felperes: felperes1 cím1

A felperes képviselője: ügyvéd1 cím2

Az alperes: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság cím3

Az alperes képviselője: Dr. Tóth Bernadett kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes 7. szám alatt

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi Törvényszék 2021. november 3-án hozott 13.K.705.242/2021/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 13.K.705.242/2021/6. számú ítéletét megváltoztatja, az alperes 106-T-12215/11/2021. számú határozatát – az elsőfokú határozatra is kiterjedően – megsemmisíti és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 60.000 (hatvanezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A kereseti és a felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A egyéb1 állampolgár felperes 2015. április 4-től tartózkodik Magyarországon munkavállalás céljából. Utolsó munkavállalás célú tartózkodási engedélyét az elsőfokú idegenrendészeti hatóság 2022. november 30-ig tartó érvényességgel adta ki.

[2] Az elsőfokú hatóság a 2021. április 19-én hozott határozatában a felperes munkavállalási célú tartózkodási engedélyét visszavonta.

[3] Az indokolás szerint a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatósága (a továbbiakban: PMRFK) a 2021. március 22-én kelt 13000/910/2021.ált.számú véleményében arról tájékoztatta a hatóságot, hogy a felperessel szemben 2020. április 8-án jogerőre emelkedett a Váci Járásbíróság 2.BPK.128/2020/3. számú döntése, amelyben a felperest közúton, illetve közforgalom elől el nem zárt magánúton gépi meghajtású jármű vezetésével ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt 150.000.- forint pénzbüntetést és a járművezetéstől való hat hónapra szóló eltiltást szabott ki. A felperes nem tartotta be Magyarország jogszabályait, így tartózkodása sérti Magyarország közrendjét, közbiztonságát.

[4] Az elsőfokú határozat indokolása – tévesen – azt is tartalmazza, hogy a PMRFK az értesítésében arról tájékoztatta a hatóságot, hogy a felperessel szemben rablás büntetettének megalapozott gyanúja miatt büntetőeljárás került megindításra. A későbbiek során az elsőfokú hatóság határozatát oly módon javította ki, hogy a fenti megállapítását törölte.

[5] Az elsőfokú hatóság szerint a felperes tartózkodása veszélyezteti Magyarország közbiztonságát, ezért került visszavonásra a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 13. § (1) bekezdés h) pontja és 18. § (1) bekezdés a) pontja alapján a tartózkodási engedély.

[6] A felperes fellebbezése folytán eljár alperes megkeresésére az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) véleményt adott ki, amely szerint a felperes magyarországi tartózkodása sérti Magyarország közrendjét, közbiztonságát.

[7] Az ellenőrzés eredményeként az ORFK rögzítette, hogy a felperessel szemben Magyarországon hat, míg Ausztriában egy alkalommal folyt eljárás a közlekedés rendjének megszegése miatt, Az eljárások eredményeként a felperessel szemben Magyarországon három, míg Ausztriában egy alkalommal pénzbírság, Magyarországon két alkalommal közigazgatási bírság került kiszabásra. A hetedik esetben a Váci Járásbíróság a fent említett döntésében szabott ki pénzbüntetést és tiltotta el a felperest a járművezetéstől.

[8] Az ORFK kifejtette, hogy a magyar jogrendben a szabálysértés mértékét elérő normasértések is társadalomra veszélyes cselekmények, ezért jelentőséggel bírnak a letelepedési engedély megadását kizáró feltételek, így a közrendre, közbiztonságra való veszélyesség megítélése szempontjából. A felperes magyarországi tartózkodása sérti az ország közrendjét, közbiztonságát. A felperesi tettekből a felnőttekre jellemző jogkövetést szolgáló meggyőződés teljes hiányára lehet következtetni, normasértéseit folyamatosan, tudatosan követte el. Az általa megvalósított normasértések mindegyike jövőbeni viselkedése vonatkozásában magas kockázatot jelentenek. Az ORFK véleményét a felperes beadványának ismeretében is fenntartotta.

[9] Az alperes a 2021. július 22-én hozott 106-T-12215/11/21. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[10] Az indokolás szerint a felperes felesége és gyermeke Magyarországon tartózkodnak, azonban nem együtt élnek, a felperes külön él házastársától és gyermekétől. A felperes a szabálysértéseket gyermeke megszületését követően követte el, tehát már

családfőként tanúsított társadalomra veszélyes magatartást. A szabálysértés a hatályos jogi normák értelmében szintén társadalomra veszélyes cselekmény.

[11] A felperesi magatartások sorozatos és ismétlődő jellege azt tükrözi, hogy a felperes a magyar jogszabályokat, így különösen a közlekedési szabályokat nem tartja be, így esetében a prevenció nem működik.

[12] Az alperes hivatkozott a Kúria Kfv.III.37.159/2017/8. számú ítéletére, amely szerint a rendőrhatalóság tájékoztatásától vagy véleményétől az idegenrendészeti hatóság nem tekinthet el. Ezen ítéletre is figyelemmel az alperes döntése meghozatala során hangsúlyosan értékelte az ORFK véleményét, amely szerv különleges szakértelemmel rendelkezik a kérdés megítélésére.

A kereseti kérelem

[13] A felperes eljárási- és anyagi jogsérelmekre hivatkozással keresetet nyújtott be az alperes határozatával szemben.

Az elsőfokú ítélet

[14] A törvényszék jogerős ítéletében a keresetet elutasította.

[15] Az indokolásban felhívta a Harmtv. 13. § (1) bekezdés h) pontját; a Vhr. 50. §-át; a közúti járművezetők utánpótlásáról szóló 139/1991. (X.29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) rendelkezéseit, valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontját.

[16] Kifejtette, az elsőfokú határozatban található elírás értelemzavaró, azonban az ügy érdemére nem hatott ki.

[17] A PMRFK és az ORFK nem szakhatóságként jártak el az ügyben, hanem a Harmtv. végrehajtásáról szóló 114/2207. (V.24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 50. §-a szerinti véleményt adtak az eljárás során. Véleményükhöz az eljárás hatóságok nem voltak kötve, azonban azokat figyelembe kellett venniük.

[18] Az alperes határozatában részletesen ismertette az ORFK véleményét és ehhez kapcsolódóan a saját álláspontját, tehát indokolási kötelezettségének teljes mértékben eleget tett, döntéséből a mérlegelési szempontok kiderülnek. Nem sérült az Ákr. 62. § -a szerinti tényállás-tisztázási kötelezettség sem. A felperes az ORFK véleményében foglaltakat megismerte, arra vonatkozóan nyilatkozatot tett, jogorvoslati joga nem szenvedett csorbát.

[19] Az ügy érdemében a bíróság arra a meggyőződésre jutott, az a tény, hogy a közlekedési szabályok megsértése miatt két év alatt hét alkalommal állapították meg a felperes felelősségét arra utal, hogy esetében a prevenció valóban nem működik, a kiszabott büntetések nem tartják vissza az ismételt normaszegéstől. A közbiztonság magába foglalja a közlekedés biztonságát is, így a közrend megvalósulása olyan igazságszolgáltatás létét és működését feltételezi, amely képes a jogszabályban előírt magatartások kikényszerítésére. A felperes normaszegései a fenti két szempontot veszélyeztetik.

[20] A határozat nem ütközik a kétszeres elbírálás tilalmába, ugyanis jelen eljárásban nem került sor a felperes kiutasítására, ezért a határozat nem ellentétes a Váci Járásbíróság ítéletével.

[21] Önmagában az a tény, hogy a felperes az eltiltást követően visszakapta jogosítványát, nem bizonyítja, hogy nem jelent veszélyt a közbiztonságra. Kiemelendő hogy a felperes azt követően is követett el szabálysértést, hogy visszakapta jogosítványát.

[22] Számos olyan közbiztonságot súlyosan veszélyeztető bűncselekmény létezik, amelyek a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Btk.) más, nem a közbiztonságra vonatkozó fejezetében kerültek elhelyezésre. Emellett az 1961. V. törvénnyel kihirdetett Btk-ban még a közrend és közbiztonság elleni bűncselekmények között szerepeltek a közlekedési vétségek.

[23] A tartózkodási engedély meghosszabbítására vonatkozó döntés nem jelenti azt, hogy a visszavonást tartalmazó határozat visszaható hatályú lenne és szerzett jogot sértene. Egyfelől nem merült fel arra adat, hogy az idegenrendészeti hatóság kikérte volna a rendőrség véleményét, másfelől jelen ügyben a járművezetéstől eltiltás leteltét követően elkövetett szabálysértések tették kétségtelenné a felperes közrendet veszélyeztető magatartását.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[24] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet – helyesen – annak megváltoztatása, az alperes határozatának megsemmisítése és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezése iránt.

[25] Véleménye szerint a jogorvoslati lehetőség jelentősen szűkült azáltal, hogy az elsőfokú határozathoz képest egy teljesen más indokkal és többlettényállással „tűzdelt” másodfokú határozat ellen kellett keresetet előterjesztenie. Az ügyben rövid időn belül, változatlan tényállás mellett, két eltérő tartalmú közigazgatási döntés született, amely aláássa a jogbiztonságot.

[26] Az alperes határozata a felperes fellebbezésében foglaltakra nem tért ki megfelelően, új tényeket és körülményeket hozott fel és nem reagált érdemben a felperesi jogi érvelésre. Az eltérő határozatok miatt sérült a teljesség elve, az alperesi döntés nem felel meg az indokolási kötelezettséggel kapcsolatos joggyakorlatnak. Az elsőfokú bíróság nem tett megfelelően eleget a tájékoztatási kötelezettségének. A fentiekkel sérültek az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) és a Kp. vonatkozó szabályai. A támadott ítélet indokolása nem logikus, nem teljes, nem okszerű és nem adekvát az ismertetett jogszabályokkal. Nem ad magyarázatot arra, hogy az elsőfokú bíróság milyen szabályrendszerben vezette le a közrendre és közbiztonságra vonatkozó jogi álláspontját.

[27] Az elsőfokú hatóság a Harmtv. 92/C. § 24. pontja folytán alkalmazandó Ákr. 120. § (2) bekezdésére tekintettel nem vonhatta volna vissza a felperes tartózkodási engedélyét, mivel az a szakhatóság hallgatásával elbírált jóhiszeműen szerzett jogát sértene (korábban meghosszabbított tartózkodási engedély). Utóbbi eljárásban a hatóság a szakhatóság „hallgatását” figyelembe véve döntött a tartózkodási engedély meghosszabbításáról, ez a döntése végleges, azt nem változtathatja meg. A PMRFK értesítése nem a per tárgyát képező visszavonási eljárásban született, hanem a korábbi, az engedély meghosszabbítását célzó eljárásban. Nem felel meg a tényeknek az az ítéleti hivatkozás, miszerint a felperes az Ákr. 62. §-ának megsértésére csupán általánosságban hivatkozott. Ezzel szemben a fellebbezésben és a keresetlevelében is leírta az ügyfél a jogsértést megalapozó okokat.

[28] A fentiekre is tekintettel az ügyben sérült a felperes jogorvoslati jogának megfelelő érvényesíthetőségi lehetősége, teljessége. Ez ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével.

[29] A törvényszék jogszerűtlenül hivatkozott az 1961-es Btk-ra, amely már régen hatályon kívül helyezésre került.

[30] A felperes felülvizsgálati kérelmében idézte az 1961-es Btk. „A közlekedés biztonsága elleni bűncselekmények” fejezetét. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy a felperes kétszeri gyorsajtása nem minősül a közrendre, közbiztonságra veszélyes cselekménynek.

[31] A Rendelet valóban csak az utánpótlási kötelezettséget rögzíti, azonban az jelenléti ívhez kötött, ahol a képzéseken gyakorlott pszichológusok szűrik ki azokat, akik alkalmatlanok az újbóli járművezetésre. A felperessel ilyen jellegű probléma nem merült fel.

[32] Az alperes határozatát a szakhatóság mérlegelési jogkörben hozott véleményére, valamint a Harmtv-ben felsorolt kizárólagos okokra alapította. Ugyanakkor a határozatban szereplő tényállítások önmagukban nem alapozhatják meg a visszavonó döntést.

[33] A felperes indítványozta, hogy a Kúria a felülvizsgálat keretében tekintse meg az ügyben szereplő büntetőítéletet és szabálysértési ügyeket és állapítsa meg, hogy a törvényszék ítéletében megjelöltek nem elégségesek azon következtetés levonására, hogy a felperes személye valódi és közvetlen veszélyt jelent.

[34] A felperes szerint sérült a tisztességes eljáráshoz való joga, mert az egyes eljárási garanciák megszegése kihatott az ügy érdemére, az ügy kimenetelétől függetlenül.

[35] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását indítványozta, mindenben osztva a törvényszék ítéletében írtakat. Kiemelte, a hatósági eljárás során eleget tett a tényállás-tisztázási és indokolási kötelezettségének, jogszerűen vette figyelembe az ORFK véleményét. A döntése nem ütközik a kettős értékelés tilalmába.

Döntés a befogadásról

[36] A Kúria a Kfv.III.37.008/2022/2. számú végzésében a felülvizsgálati kérelmet befogadta.

A Kúria döntése és jogi indokai

[37] A felülvizsgálati kérelem alapos.

[38] A Kp. 120. § (5) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[39] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a nagyrészt pontosan és törvényesen megállapított tényállásból az ügy érdemében nem helytálló jogi következtetésre jutott.

[40] A Kp. 37. § (1) bekezdés f) pontjának megfelelően a keresetlevélnek – egyebek mellett – tartalmaznia kell a közigazgatási tevékenységgel okozott jogsérelmet, az annak alapjául szolgáló tények, illetve azok bizonyítékai előadásával. A Kp. 43. § (1) bekezdése értelmében a felperes a keresetét legkésőbb az első tárgyaláson változtathatja meg. A keresetet a közigazgatási cselekmény keresettel nem támadott, a cselekmény egyéb rendelkezéseitől egyértelműen elkülöníthető rendelkezéseire csak a keresetindításra nyitva álló határidőn belül lehet kiterjeszteni.

[41] A Harmtv. 13. § (1) bekezdés h) pontja alapján száznolcva napon belül kilencven napot meghaladó tartózkodás céljából azon harmadik országbeli állampolgár utazhat be, illetve száznolcva napon belül kilencven napot meghaladó időtartamig az a harmadik országbeli állampolgár tartózkodhat Magyarország területén, aki nem áll kiutasítás vagy beutazási tartózkodási tilalom hatálya alatt, illetve beutazása vagy tartózkodása nem veszélyezteti Magyarország közrendjét, közbiztonságát, nemzetbiztonságát vagy közegészségügyi érdekét. A 18. § (1) bekezdés a) pontja rögzíti, a tartózkodási engedély kiadását vagy meghosszabbítását – ha e törvény másképp nem rendelkezik – meg kell tagadni, illetve a kiadott tartózkodási engedélyt vissza kell vonni, ha a harmadik országbeli állampolgár nem felel meg a 18. § (1) bekezdés a), valamint c) - i) pontjaiban foglalt valamely feltételnek.

[42] A Harmtv. 92/C. § 24. pontja folytán alkalmazandó Ákr. 120. § (2) bekezdése szerint törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában a döntést a hatósági igazolványban és bizonyítványban felvett téves bejegyzés kivételével nem lehet módosítani vagy visszavonni, ha az jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogot sértene.

[43] A Kúria hangsúlyozza, a tartózkodási engedély visszavonására irányuló eljárás különbözik a tartózkodási engedély megadására vonatkozó eljárástól, a két eljárás eltérő eljárási rendben folyik, részben különböző jogszabályi rendelkezések alapján. A két eljárás eredményeként a hatóság külön-külön határozatot hoz, a tartózkodási engedélyt visszavonó határozat önálló döntés, az nem a tartózkodási engedélyt megadó határozatot, hanem magát a tartózkodási engedélyt vonja vissza. Ezért a támadott határozatra nem vonatkozik az Ákr. 120. § (2) bekezdése.

[44] A Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. §-a határozza meg az ítélet tartalmára irányadó szabályokat. A 346. § (5) bekezdése értelmében a jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A jogi indokolás tartalmazza azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától, vagy az arra irányuló indítványt elutasította.

[45] A felülvizsgálati bíróság megítélése szerint a törvényszék ítéletének jogi indokolása tartalmazza a Pp. 346. § (5) bekezdésében írt kötelező tartalmi elemeket, az ezzel ellentétes felperesi okfejtés nem foghat helyt. Az, hogy a felperes nem ért egyet az ítéletben kifejtett jogi érveléssel nem alapozza meg a Pp. 346. § (5) bekezdésének sérelmét.

[46] A jogi indokolásban foglaltak helytállósága nem befolyásolja azt, hogy az elsőfokú bíróság megfelelően eleget tett indokolási kötelezettségének.

[47] A felperes felülvizsgálati kérelmében a törvényszék tájékoztatási kötelezettségének elmulasztása vonatkozásában általános tartalmú előadást tett, abból nem

állapítható meg, hogy a bíróság ezen kötelezettségét miért sértette meg és ebből a felperesnek milyen joghátránya származott. Konkrét jogsérelem megjelölése hiányában az elsőfokú bíróság tájékoztatási kötelezettségének megsértését a felülvizsgálati bíróság nem állapíthatta meg.

[48] A Harmtv. 2-2/B. §-ai határozzák meg a jogszabály alkalmazásában irányadó definíciókat, azonban a törvényalkotó nem rögzíti a közrend és közbiztonság fogalom meghatározását.

[49] A Harmtv. 13. § (1) bekezdés h) pontja Magyarország közrendje és közbiztonsága veszélyeztetése vonatkozásában a közrendet és közbiztonságot nem a hatályos Btk. szerint nevesíti, ezt a két fogalmat önállóan, kötöttség nélkül használja. Ezt meghaladóan a Kúria szerint egyértelmű, hogy a törvényalkotó a „közrend, közbiztonság veszélyeztetése” tekintetében nem a hatályos Btk. szerinti bűncselekmény-körhöz kívánta kötni a közrend és közbiztonság fogalmát. Ezért helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy számos olyan közrendet, közbiztonságot súlyosan veszélyeztető bűncselekmény létezik (pl. emberölés, rablás, stb.), amelyek a Btk-nak nem a „közbiztonság elleni bűncselekmények” fejezetébe került elhelyezésre. A Kúria szerint is nyilvánvaló, hogy a közbiztonságot, közrendet veszélyeztető súlyos bűncselekmények elkövetése maga után vonja a Harmtv. 13. § (1) bekezdés h) pontjában írtak fennállását.

[50] A felülvizsgálati bíróság szerint ugyanakkor a törvényszék utalása az 1961-es Btk-ra szükségtelen, mert az már nem hatályos.

[51] A Kúria a Kfv.II.37.027/2020/10. számú ítéletében kimondta, amennyiben a rendvédelmi szervek a közrend, közbiztonság veszélyeztetését állapítják meg a kérelmező által korábban elkövetett bűncselekmények miatt, a tartózkodási feltételek nem teljesítése esetén kötelezően alkalmazandó kiutasítás elrendelése nem ütközik a kétszeres értékelés elvének a tilalmába.

[52] A Kúria jelen ügyben eljáró tanácsa nem kíván eltérni a Kúria másik tanácsa által hozott ítéletben foglaltaktól, az abban írtakkal egyetért. Jelen esetben ugyan az alperes a felperest nem utasította ki az országból, azonban a hivatkozott kúriai ítéletben foglaltak a kétszeres értékelés tilalma elvébe ütközés körében jelen perbeli esetben is irányadók. A fentiek okán az alperes határozata nem ütközik a kétszeres értékelés elvének tilalmába.

[53] A Kp. 85. § (5) bekezdése szerint mérlegelési jogkörben megvalósított közigazgatási cselekmény jogszerűsége körében a bíróság azt is vizsgálja, hogy a közigazgatási szerv hatáskörét a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta-e, a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a közigazgatási cselekményt tartalmazó iratból megállapíthatók-e.

[54] Az alperes döntését a „közrend, közbiztonság veszélyeztetése” vonatkozásában mérlegelési jogkörében hozta meg, így az elsőfokú bíróságnak a Kp. 85. § (5) bekezdéséből fakadóan vizsgálnia kellett a mérlegelés jogszerűségét.

[55] A Vhr. 50. § (1) bekezdése alapján a regionális igazgatóság a tartózkodási engedély iránti kérelemről a közbiztonság és a nemzetbiztonság védelme érdekében meghatározott esetekben az Alkotmányvédelmi Hivatal, a Terrorelhárítási Központ és a Rendőrség véleményét kéri.

[56] A Vhr. 50. § (1) bekezdéséből következően az idegenrendészeti hatóság köteles figyelembe venni és értékelni döntése meghozatalánál a közbiztonság kérdésében a Rendőrség véleményét, amely azonban nem minősül szakhatósági állásfoglalásnak.

[57] A Kúria a Kfv.II.37.741/2021/6. számú ítéletében kimondta, a Harmtv. hatálya alá tartozó személyek esetében is meg kell felelni annak a követelménynek, hogy a

közbiztonságra veszélyesség fennállása valódi legyen. Ellenkező eset ugyanis arra vezetne, hogy a nem valódi, vagy valótlan veszélyesség is korlátozáshoz vezetne, amely nyilvánvalóan nem lehet jogalkotói cél. A közbiztonság fenyegetettsége csak közvetlen formában valósulhat meg, továbbá a fenyegetésnek súlyosnak kell lennie. A közbiztonság megsértése ezért valódi, közvetlen és súlyos veszély fennállását feltételezi, amely a társadalom valamely alapvető érdekével, rendjével szemben áll. Ezzel összefüggésben kizárólag az aktuális és releváns körülmények vizsgálhatók, amelyeket minden esetben szükséges összevetni a kérelmet előterjesztő részletesen feltárt személyes (családi, gazdasági, egyéb) körülményeivel. (ítélet [51], [52], [55] bekezdései).

[58] A Kúria a fenti ítéletében azt is rögzítette, hogy az ORFK véleményét nagyobb részt olyan adatokra, (szabálysértési tényállásokra) alapította, amelyek a közbiztonságra való közvetlen, súlyos és valódi veszélyesség megállapítására nem alkalmasak. A felperes által elkövetett ittas járművezetés bűncselekménye esetén szükséges részletesen értékelni, hogy az megalapozza-e a valódi, közvetlen és súlyos veszélyeztetettséget, amelyet össze kell vetni felperes személyes körülményeivel és csak e teljes körű értékelést követően lehet állást foglalni arról a kérdéstről, hogy a felperes esetén a közbiztonságra való veszélyességnek az alperesi döntés megalapozó mértéke megállapítható-e (ítélet [56]-[57] bekezdései).

[59] A Kúria jelen ügyben eljáró tanácsa a Kfv.II.37.741/2021/6. számú ítéletben írtakkal is egyetért, attól nem kíván eltérni.

[60] A felülvizsgálati bíróság hangsúlyozza, a PMRFK és az ORFK a Vhr. 50. § (1) bekezdése szerinti véleményükben a fentiek szerinti részletes értékelést nem végezték el, továbbá olyan szabálysértési eljárásokat szerepeltettek azokban, amelyekhez kapcsolódóan a valódi, súlyos és közvetlen közbiztonságra való veszélyesség nem állapítható meg.

[61] Az alperes az ORFK véleményében írtakat a Kp. 85. § (5) bekezdésébe ütközően jogszerűtlenül értékelte. Az elsőfokú bíróság a vonatkozó jogszabályok téves értékelésével állapította meg az alperesi határozat jogszerűségét.

[62] A Kúria a Kp. 121. § (1) bekezdés b) pontját alkalmazva a jogerős ítéletet megváltoztatta, az alperes határozatát – az elsőfokú határozatra is kiterjedően – megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

[63] A megismételt eljárás során az elsőfokú hatóságnak először abban kell döntenie, hogy folytatni kívánja-e a hivatalból indított tartózkodási engedély visszavonására irányuló eljárását avagy nem. Ha az eljárás folytatása mellett dönt, úgy a közrendre, közbiztonságra való veszélyességgel összefüggésben az illetékes rendőrhatóságtól új állásfoglalást kell beszereznie, amelyben a rendőrségnek figyelembe kell vennie a Kúria jelen ítéletében írtakat, amely szerint a közlekedési szabálysértési eljárások a perbeli esetben önmagukban nem képezhetik a közbiztonságra veszélyesség alapját. A rendőrhatóságnak a felperes által elkövetett bűncselekményt és a felperes személyes körülményeit együttesen kell értékelnie véleményében.

[64] Az elsőfokú hatóság a rendőrség új véleményének beszerzését követően lesz abban a helyzetben, hogy a felperes közrendre, közbiztonságra való veszélyességéről a fenti iránymutatásnak megfelelően állást foglaljon.

A döntés elvi tartalma

[65] *Főszabály szerint nem minősülnek Magyarország közrendjét, közbiztonságát veszélyeztető magatartásnak a szabálysértési eljárást megalapozó közlekedési szabályszegések.*

Záró rész

[66] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 107. § (1) bekezdésére figyelemmel tárgyaláson kívül bírálta el.

[67] A pervesztés alperes köteles megfizetni a felperes részére a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a felperes részére együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költséget, amelynek az összegét a Kúria mérlegeléssel állapította meg.

[68] A feljegyzett kereseti és felülvizsgálati eljárási illeték az alperes személyes illetékmentessége folytán az állam terhére marad.

[69] Az ítélettel elleni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. április 6.

.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró; Dr. Suba Ildikó s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő